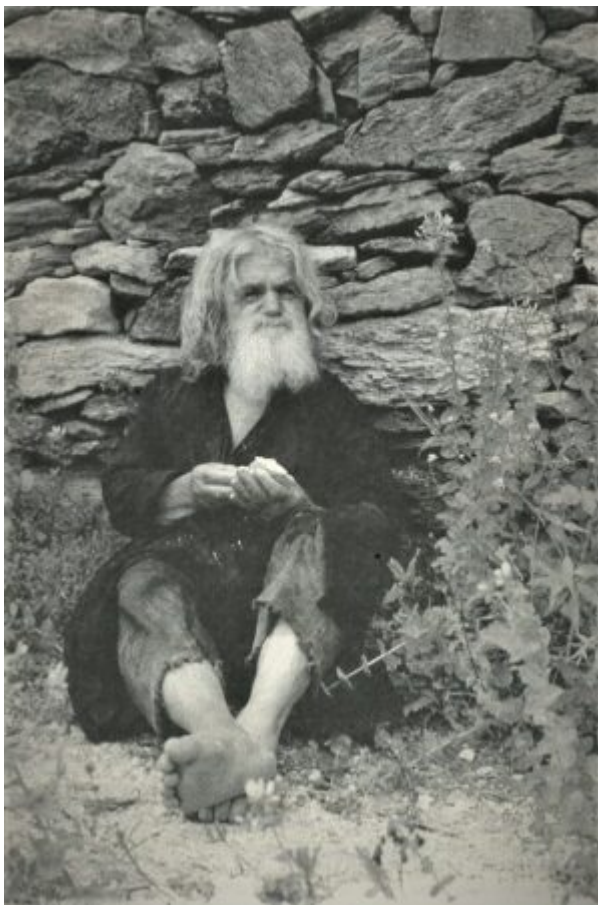
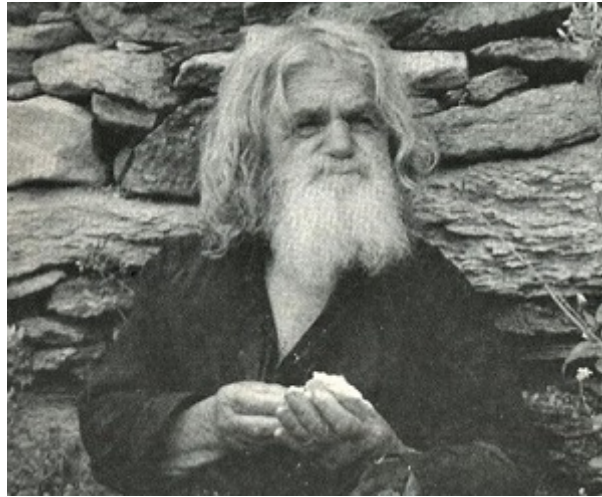

7 Μαΐου 2022

Γερω-Ιάκωβος, «Ιακωβάκης», Σαλός ή διά Χριστόν σαλός;

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

*Μοναχός Γερω-Ιάκωβος ή ο «Ιακωβάκης»
Αγιαννανίτης.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[...] Οι πατέρες [οι αγιορείτες πατέρες] τον αντιμετώπιζαν με πολλή συμπάθεια σαν κάποιο πονεμένο [τον μοναχό γερο-Ιάκωβο ή «Ιακωβάκη»]. Ειδικά ο π. Γεράσιμος ο υμνογράφος τον συμπονούσε και τον βοηθούσε όταν πήγαινε στο Κελλί τους.

Τις σαλότητες που έκανε δεν τις θεωρούσαν διά Χριστόν, αλλά σαν αποτέλεσμα της ταλαιπωρίας με το χτύπημα στο κεφάλι και το άτυχο ξεκίνημα της μοναχικής του ζωής. [Αρχικά, είχε διαφωνήσει με τον πρώτο του Γέροντα στο όνομα που θα του έδινε κατά την κουρά του και στη συνέχεια σε κάποια άλλη συνοδεία που πήγε τον κτύπησε ένας παραδελφός στο κεφάλι και μετά όπως έλεγαν «έπαθε»].

Τον αντιμετώπιζαν με συμπάθεια, αλλά όχι ως διά Χριστόν σαλά. Μάλιστα τον χρησιμοποιούσαν σαν παράδειγμα στους νέους μοναχούς για το τι κακό μπορεί να πάθη κανείς, όταν ξεκινήσει με θέλημα και ανυπακοή.

Μερικές φορές όμως ο γέρω-Ιάκωβος έλεγε σε κάποιους πατέρες κάποια αποκαλυπτικά, που είχαν σχέση με την ζωή τους, ή κάτι που επρόκειτο να κάνουν.

Κάποτε ο π. Θεοδόσιος ο Αγιοπαυλίτης με κάποιον άλλον μοναχό πήγαιναν στη Νέα Σκήτη. Στον δρόμο συνάντησαν τον «Ιακωβάκη» και τους είπε για ποιο θέμα πάνε στη Νέα Σκήτη.

Στο τέλος μιας Λειτουργίας λέει ο π. Ιάκωβος σε έναν παπά:

- Μιλάς στην Λειτουργία. Είσαι και παπάς.

Εκείνος τα έχασε, γιατί δεν είδε, ούτε τον άκουσε ο π. Ιάκωβος· ένας τρελλός βέβαια δεν λέει τέτοια πράγματα.

Επληροφορείτο για ορισμένα πράγματα στην προσευχή του και πήγαινε και τα έλεγε στους πατέρες, με τρόπο που δεν τα καταλάβαιναν αμέσως.

Κάποιοι προσκυνητές περίμεναν το μοτόρι να ταξιδεύσουν την άλλη μέρα και διερωτώντο αν θα κάνει καλό καιρό. Ο γέρω-Ιακωβος καθόταν κοντά τους και επαναλάμβανε συνεχώς: – Θα κάνει καλό καιρό.

Και πράγματι έκανε την άλλη μέρα καλοκαιρία.

Άλλη φορά ανέβαιναν κάποιοι πατέρες προς το Κυριακό. Ο Δικαίος λέγει:

– Ποιος ξέρει ποιοι να είναι αυτοί;

Και ο γερω-Ιάκωβος επαναλάμβανε:

– Πάλι Σιμωνοπετρίτες...

Και όντως ήταν από την Σιμωνόπετρα.

Δυο πατέρες που έμεναν στο ίδιο Καλύβι, από φθόνο και συνεργεία του πονηρού, είχαν λογοφέρει μεταξύ τους και ήταν λίγο παρεξηγημένοι. Ο γερω-Ιάκωβος πηγε πρωί πρωί, χτύπησε την πόρτα τους και, όταν άνοιξαν, αυτός έφυγε επαναλαμβάνοντας:

– Ειρηνεύετε...

Σε άλλους πατέρες, που κάποια μέρα το είχαν ρίξει λίγο στην μαγειρική, χτύπησε την πόρτα λέγοντας συνεχώς:

– Τέτοια καλογερική την κάνω και εγώ.

Κάποιον μοναχό που είχε φύγει από το Μοναστήρι του, τον συνάντησε στον δρόμο της Σκήτης. Χωρίς βέβαια να τον γνωρίζει και χωρίς να ξέρη την φυγή του από το Μοναστήρι, του είπε:

– Ο εγωισμός.

Δηλαδή, αυτός φταίει που έφυγες.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Από την ασκητική και ησυχαστική αγιορείτικη παράδοση», Άγιον Όρος 2011.

<https://bit.ly/3kUxorH>